

Hrišćanski korijeni Komunizma

“Hrišćanska teologija je baka boljševizma.”

– Oswald Spengler

Hrišćanstvo i komunizam su veoma bliski duhovno i ideološki. Ovo je prilično poznat koncept koji su prihvatili različiti mislioci, od Thomasa Morea do Lev Tolstoja. Malo ljudi zna da je prva socijalistička država na svijetu osnovana u Paragvaju i da je zasnovana na ideje katoličkih jezuita pre Marksa koji su stvorili svoja učenja. ”

“Isusovo društvo” – jezuitski religijski poredak – u Katoličkoj crkvi bilo je približno jednako KGB-u u Sovjetskom Savezu. “

Iznad citata preuzetih iz “Pravde” [Glavne novine Komunističke partije i vodećih novina bivšeg Sovjetskog Saveza] Iz članka: Ima li razlike između kršćanstva i komunizma? 30/04/2013

Američki listovi tvrde da je Staljin bio predodređen da spasi hrišćanstvo.

-Josef Goebbels 1

Komunizam nije anti-hrišćanski, kao što se obično smatra:

Pored toga, Katolička crkva u Kini ima preko 70 miliona članova i raste. Tu je i katolička katedrala Changchung u komunističkoj Severnoj Koreji; nominalnu katedralu rimokatoličkog biskupa Pjongjanga, Sjeverna Koreja. Ruska pravoslavna crkva je radila zajedno sa Komunističkom partijom u SSSR-u. Nasilje protiv njegovog sveštenstva tokom revolucije bilo je jednostavno uklanjanje carskih elemenata iz njegovih redova i ništa više. Staljin je otvoreno sarađivao sa pravoslavnom crkvom da pomogne komunističkim ratnim naporima za Crvenu armiju tokom Drugog svetskog rata. Danas, u Rusiji, visoki svećenici u Ruskoj pravoslavnoj crkvi otvoreno zagovaraju hri/kršćanski komunistički pokret unutar svoje nacije. Katolička crkva je također imala jaku ruku u komunističkoj teologiji oslobođenja u Južnoj Americi. Nije greška da katolički sveštenici mogu lako da pređu “gvozdenu zavesu” tokom hladnog rata.

80 miliona Biblija štampanih u Kini – i brojanje linka na članak iz “Hrišćanstva danas”.

“Ernst Bloch (1885–1977) bio je njemački marksistički filozof i teolog iz ateista. Iako nije sam hri/kršćanin, kaže se da je” premoštio jaz “između hri/kršćanskog komunizma i lenjinističke grane marksizma. Princip nade, sadrži takve izjave kao: “Ubi Lenjin, ibi Jerusalem” [Gdje je Lenjin, tu je Jerusalem] i “boljševističko ispunjenje komunizma [je dio] prastare borbe za Boga.”

Istina, hrišćanstvo priprema stanovništvo da bude otvoreno i da prihvati komunizam. U hrišćanskoj doktrini ili učenju Nazarećanina nema ničega što bi bilo u sukobu s komunizmom. Hrišćanstvo JE komunizam.

Oba programa rade na porobljavanju, koristeći teror, brutalnost, masovna ubistva i prinudu. Katolička crkva bila je KGB srednjeg vijeka, vladajući kroz teror, upotrebu sile i masovna ubistva. Inkvizicija je očigledan primjer.

Oba programa zabranjuju vlasništvo nad privatnom imovinom. Hrišćanstvo priprema sledbenike na subliminalnom nivou za komunizam. Hrišćani su indoktrinirani da veruju da je siromaštvo vrlina. Jednom kada taj koncept zadobije nečiji podsvjesni um, često je rezultat ozbiljan nedostatak novca i to ponekad traje iu budućim životima, govoreći iz duhovne perspektive. Ono što to čini je i kreiranje programa koji se samo-produžava, a zatim stvara generacije siromašnih. Hrišćanske crkve se tada pojavljuju kao pomagači siromašnih i dobročinitelja, kada su sve to hrišćanska učenja stvorila i nametnula problem. Jevrejin stvara probleme i onda daje jevrejsku verziju prokletog rješenja za ne-jevreje.

Nema ništa duhovno u hrišćanstvu. Hrišćanstvo je sredstvo za uklanjanje duhovnog znanja i moći, i zamjenjuje ih besmislenim robotskim ‘molitvama’ koje su korumpirane i ponavljane na isti način kao i Dalekoistočne mantre, i beskrajnom indoktrinacijom s lažnim učenjima čiji je cilj bio ugraditi fiktivni status i povijest jevrejskih ljudi u umovima hrišćana, što uopšte nije ništa duhovno. Nekoliko, ako i bilo koji hrišćanski propovjednici mogu dijagramirati ljudsku dušu, na primjer. Uklanjanje i korupcija duhovnog znanja priprema stanovništvo da prihvati ateističku komunističku državu.

I hrišćanstvo i komunizam predstavljaju se kao programi bratstva, promovišući jednakost, prosperitet, dobru volju i bolji način života, ali ako se detaljnije ispituju njihove stvarne doktrine i istorije, to nije ništa

više nego dolazak i ispod površine, teror, masovna ubistva, mučenje, prisilna indoktrinacija i držanje naroda u neznanju što su temelj oba ova programa. Svaka budala koja čita judeo / hrišćansku Bibliju može jasno vidjeti beskrajne izvještaje o masovnim ubojstvima, pljačkanju, silovanju, porobljavanju i prijetnjama vječnim mučenjima i prokletstvom ako se doktrine ne shvataju ozbiljno ili se poštuju, i iznad svega, kako je jewhova bila ubojito čudovište koje je palo na ne-jevreje; što se ne razlikuje se od komunističkih programa.

“Ali oni moji neprijatelji, koji ne žele da ja vladam nad njima, dovedite ovamo i ubijte ih preda mnom.”

Luka 19: 27

[Direktan citat Isusa koji zagovara ubistvo]

“Pobuna” je definitivno Nope, NE NE, i to je od “Đavla”.

Hrišćanstvo takođe priprema sledbenike za komunizam u tome što je indoktriniran da bi podnosio nepravdu. Skoro svi su čuli biblijske spise o okretanju drugog obraza, šetanju dodatne milje, ljubavi neprijatelja i tako dalje. Ova učenja rade zajedno sa komunizmom u uništavanju pravosudnog sistema i ličnih prava. Zločinu je dopušteno da se izvuče iz kontrole [kao što već ima]; da se stanovništvo ne samo obeshrabruje da uzvрати borbu, nego ako treba braniti sebe, za to se često kažnjava. Ono što ovi jevrejski programi rade, je da postavljaju zamku. Većina ljudi na kraju je više nego spremna da se odrekne svojih prava u korist ultra strogih zakona kako bi kontrolisali kriminal. Oba programa zabranjuju preduzimanje bilo kakvih ličnih radnji na putu sprovođenja pravde i stavljanja te odgovornosti u ruke države za komunizam i u ruke tog takozvanog “Boga” za hrišćanstvo. Svaka pobuna ili borba je ozbiljan prekršaj. Prihvatanje zloupotrebe i nepravde je veoma neophodno za uspostavljanje robovske države. Rob nikada ne sme da pokuša da se suprotstavi ili pobuni na bilo koji način. Mržnja je još jedan tabu u oba programa.

Pogled na rađanje komunizma:

Komunizam je stvoren iz organizacije “Liga pravednika”. Moto Lige pravednika (“Bund der Gerechten” ili “Bund der Gerechtigkeit”) bio je “Svi ljudi su braća” i njegovi ciljevi su bili “osnivanje” Kraljevstva Božjeg na Zemlji, zasnovano na idealima ljubavi prema bližnjemu, jednakosti i pravdi “.

“Na kongresu održanom u Londonu u junu 1847. godine, Liga pravednika se spojila sa članovima Komiteta za komunizam na čelu sa Karlom Marksom i Fridrihom Engelsom, usvajajući novu organizacionu povelju i program i rekonstituišući se kao Komunistički savez.” [3]

To je osnova hrišćanske doktrine.

Korijene komunizma možemo pratiti do radikalne liberalne ideologije u Evropi. Koji je sam po sebi hrišćanstvo pod maskom. Kao što je Nietzsche izjavio o francuskoj revoluciji i njenoj liberalnoj ideologiji kao: “Kćerka i nastavak hrišćanstva”.

Ova radikalna, univerzalistička, egalitarna doktrina je u srcu hrišćanstva, a liberalizam sa svojim odlaskom u komunizam. Tada se liberalizam otvoreno pretvorio u komunizam:

„Tokom decenije četrdesetih godina 20. veka, reč“ komunist ”je u opštoj upotrebi da opiše one koji su pozdravili levičarski jakobinski klub Francuske revolucije kao svoje ideološke pretke. Ova politička tendencija smatrala je sebe egalitarnim nasljednicima Zavjere jednakosti iz 1795. godine na čelu s Gracchus Babeufom. Pariške sans-kulote, koje su decenijama ranije bile baza podrške Babeufu – zanatlijama i urbanim nezaposlenima – smatrane su kao potencijalna osnova za novi društveni sistem zasnovan na današnjoj mašinskoj proizvodnji. ”

Francuski mislilac Étienne Cabet inspirisao je maštu roman o utopijskom društvu zasnovanom na zajedničkoj mašinskoj proizvodnji – “Voyage en Icarie” [1839]. Revolucionarni Louis Auguste Blanqui zagovarao je elitu koja organizira ogromnu većinu stanovništva protiv “bogatih”, preuzimajući vladu u državnom udaru i uspostavljajući novi egalitarni ekonomski poredak. “

Pregled novih trendova od hrišćanstva do liberalizma i komunizma:

Liberalizam je hrišćanstvo bez Hrista

William Gayley Simpsonov; Koji put zapadni čovječe?

Revilo Oliver:

Citat:

“Ostali apostati koje sam spomenuo, i mnogi koji su sada zaboravljeni, zajedno sa skoro svim antihristicima poslednjih vekova, ilustruju rad onoga što se može nazvati zakonom kulturnih ostataka. U svim civilizovanim društvima, kada se dugo – utvrđeno i opšteprihvaćeno uvjerenje smatra nevjerovatnim, dobri umovi ga napuštaju, ali obično zadržavaju izvedena uvjerenja koja su prvobitno izvedena iz vjere koju su odbacila i logično moraju ovisiti o njoj. Tako se dogodilo da su moderni neprijatelji hrišćanstva odbacili mitologiju, ali nekritički zadržali vjeru u društvena i etička sujevjerja koja proizlaze iz nje – vjera koju oni čudno nazivaju racionalnim, ali se drže religioznog žara.

“Smeju se glupoj priči o Adamu i njegovom rezervnom rebru, ali oni i dalje vjeruju u” ljudsku rasu “koja potiče od jednog para predaka i stoga u” bratstvu čovjeka “. Govore o” cijelom čovječanstvu ” dajući izrazu masno i mistično značenje kojim ne ulažu odgovarajuće termine, kao što su “svi tobolčari” ili “svi kopitari”. Oni govore o “ljudskim pravima”, iako bi trenutak misao trebalo da bude dovoljan da se to pokaže, u odsustvu dekreta nadnaravnog monarha, ne mogu postojati nikakva druga prava od onih koja su građani stabilnog i homogenog društva, po sporazumu ili uspostavljenom običaju, dali sebi, i dok građani mogu pokazati ljubaznost prema vanzemalcima , robovi i psi, takva bića očigledno ne mogu imati nikakva prava. “

“Oni ne vjeruju da je jedna trećina boga postala utjelovljena u najslabijoj regiji na svijetu da bi se povezala s nepismenim seljacima, ganjala bob barbarske rase i magično uzdizala neznanice i nečastnike kako bi” napravila ludost mudrosti za ovaj svet, “tako da” poslednji bude prvi “- da oni ne veruju, ali se drže morbidne mržnje prema superiornosti koja čini hrišćane obožavaocima na svemu što je ponizno, inferiorno, iracionalno, poniženo, deformisano i degenerisano.”

“Oni brbljaju o” svetosti ljudskog života “- pogotovo najglupljem obliku – bez razmišljanja da je potreban božji stvaralac da napravi nešto sveto, i oni mahnito agitiraju za univerzalnu” jednakost “koja se može postići samo smanjivanjem svih ljudska bića na nivou najnižeg, očigledno nesvjesnog da samo ponavljaju kršćanima često izraženu čežnju da postanu ovca (najgluplja od svih sisavaca) koju vodi dobar pastir, što je implicitno u svim pričama o Novom Zavjetu, iako najizrazitije izražen u drugom evanđelju, koji kaže da je Isus obećao da će, nakon što je mučio i

ubio civilizovanije stanovništvo Zemlje, doći do uskrsnuća, a njihovi ovčari će iskočiti iz njihovih grobova, istog pola, istog pola, istog stasa, i svi koji imaju nerazlučiva svojstva, tako da će biti jednaki kao pčele u roju.”

“Iako” liberalni “i marksistički kultovi imaju doktrinarne razlike tako velike kao one koje razdvajaju luterane od baptista, one su u osnovi isto sujeverje, i da li ih trebamo nazivati religijama ili ne, to ovisi o tome da li ograničavamo riječ na vjeru u nadnaravne osobe ili proširiti na sve oblike slijepe vjere zasnovane na emocionalnom uzbuđenju umjesto na uočene činjenice i razloge. Kada ti “ateistički” kultovi vrište svoju mržnju prema “fašistima” i “nacistima”, oni očito moraju vjerovati da su te zle osobe opsjednute đavolom i stoga treba da se preobrati ili istrijebi da bi promovisao svetost i ljubav. A kada vide “rasiste”, koji bezbožno zamjenjuju činjenice i razloge za nepromišljenu vjeru u odobrene bajke, njihova požuda za istrebljenjem zla je velika kao ona Hrišćanska mafija koja je vukla poštenu i previše inteligentnu Hipatiju iz svoje kočije i sa ljubavlju upotrebljavala školjke kamenica da ostruže meso sa kostiju dok je žrtva još bila živa.

“Sa vrlo malo izuzetaka, anti-hrišćani su, nesumnjivo, nesvesno zadržali u glavi veliki deo hrišćanske doktrine, i čak su oživjeli najotrovnije elemente primitivnog antičkoga boljševizma, koji su bili ublaženi ili obustavljeni. U današnjim danima, ispovedani ateisti ne misle da je čudno što se, na svim društvenim pitanjima, oni u suštini slažu sa zavijajućim dervišima i evanđeoskim šamanima koji, subvencionirani raskošnim publicitetom organizovanog Jevrejstva koji kontrolišu konce i druge načine komunikacije, pohlepno učestvuju u trenutnoj akciji da se Amerikanci svede na totalnu imbecilnost sa svakom vrstom iracionalne obmane.

“Hrišćanska teologija je baka boljševizma.”

– Oswald Spengler

Ovu izjavu možemo svjedočiti otvorenom zastavom hri/kršćanskog komunizma:

“Međutim, hrišćanski komunisti nastoje postići velike društvene promjene. Neki vjeruju da, umjesto da pokušavaju transformirati politiku

i ekonomiju cijele zemlje, hri/kršćani bi umjesto toga trebali uspostaviti komunizam samo na lokalnom ili regionalnom nivou.”

Latinskoamerički ogranak teologije kršćanskog komunističkog oslobođenja, prema teozozima kao što je Leonardo Boff rekao; ukorijenjen je u konceptu da je “razboritost razumijevanje situacija radikalne krize”. Među hrišćanskim komunistima, historijski materijalizam se koristi kao metodologija analize da bi se odredila priroda krize o kojoj se radi kao proizvod političko-ekonomske dinamike i modaliteta izvedenih iz djelovanja onoga što se naziva “kasni kapitalistički / imperijalistički način proizvodnje”. Prema ovoj podgrupi Teologije oslobođenja, izazov za hrišćanskog komunistu je onda da definiše šta to znači (u kontekstu “konkretne analize konkretne društvene stvarnosti”), da se potvrdi “preferencijalna opcija za siromašne i potlačene” kao Praxis (aktivna teorija), i kao što zapovijeda etika, navodno “ukorijenjena u Isusovim beatidskim učenjima”.

Teologija hrišćanskog komunističkog oslobođenja se ne odnosi na evangelizaciju kao takvu, već na razvijanje Orthopraxisa (etičkog djelovanja; uvjeta dolaska na svjetlo radeći djela Božja), koji ima za cilj pomiriti “Beatidsku etiku” Isusa, kako je izloženo u Propovijedi na gori; sa postojećim društvenim borbama protiv neo-kolonijalizma ili kasnog kapitalizma.

I hrišćanski komunizam i teologija oslobođenja naglašavaju “ortopraksiju” nad “pravoslavljem”. Naracija o prirodi savremenih društvenih borbi razvija se putem “materijalističke analize” koristeći historiografske koncepte koje je razvio Karl Marx. Konkretan primjer je paragvajski pokret Sin Tierra (bezemljište), koji se bavi izravnim zapljenom zemljišta i uspostavljanjem socijalizirane poljoprivredne zadruge u asentamientosu.

Savremeni paragvajski Sin Tierra funkcioniše na veoma sličan način kao onaj iz reformatorske ere Digeru. Za Camila Torresa (osnivača kolumbijske gerilske grupe E.L.N.), razvijanje ovog Ortopraksa značilo je slavljenje katoličke euharistije samo među onima koji su učestvovali u oružanoj borbi protiv vojske kolumbijske države, dok su se borili uz njih.

Hrišćanski komunisti drže biblijske stihove u Delima 2 i 4 kao dokaz da su prvi hrišćani živeli u komunističkom društvu. Thomas Wharton Collens ‘Propovijedanje je dobar opis biblijskih izvora koji se koriste s

ciljem zajedničkog vlasništva; Prof. José P. Miranda, "Comunismo en la Biblia" (1981), preveden kao "Komunizam u Bibliji" (Maryknoll, N.Y. : Orbis Books, 1982).

Ali, pored toga, oni navode i brojne druge biblijske odlomke koji, po njihovom mišljenju, podupiru ideju da je komunizam "naj-etičnij" društveni sistem i da je neizbježno konstitutivan za kraljevstvo Božje na zemlji. Najčešće citirani biblijski citati uzeti su iz tri sinoptička evanđelja, koja opisuju život i službu Isusa.

Jedna od najpoznatijih Isusovih primjedbi o bogatima može se naći u Mateju 19: 16–24 (isti događaj je također opisan u Marku 10: 17–25 i Luki 18: 18–25, i metafora kamile koja prolazi kroz oko igle je zajedničko i za Mateja i za Luku).

21 Reče mu Isus: "Ako hoćeš biti savršen, idi i prodaj što imaš i daj siromasima, a imat ćeš blago na nebu. Dođi i slijedi me." 22 Kad je mladić čuo tu riječ, otišao je žalosno, jer je imao mnogo imanja. 23 Tada Isus reče svojim učenicima: "Zaista, kažem vam, teško će bogataš ući u kraljevstvo nebesko. 24 I opet vam kažem: Lakše je kamili proći kroz igleno oko, nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.

Isus je takođe opisao "menjače novca" (tj. One koji se bave razmjenom valuta) kao "lopove" i stoga su ih isterali iz hrama u Jerusalimu. Ovo je opisano u Mateju 21: 12–14, Marku 11:15 i Jovanu 2: 14–16.

Pored toga, komunistički stavovi i implikacije mogu se naći u Levitskom zakoniku 25: 35-38: Najznačajnije, ovo je deo Mojsijevog zakona, i kao takvo je zapovest, a ne podsticanje ili prožimanje mišljenja. Ova činjenica snažno potiče od naknadne rasprave o pitanju obaveznog ili dobrovoljnog odricanja od bogatstva, bilo kao mogući uslov za ulazak u hrišćansku milost ili kao sredstvo za postizanje božanskih namjera za ljudski društveni poredak. 5

Reference: 1 Page 108 The Goebbels Diaries, Edited and translated by Louis P. Lochner © 1971 by Universal-Award House, Inc.; 1948 by Doubleday & Company; Garden City NY.

2 https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_communism

3 https://en.wikipedia.org/wiki/League_of_the_Just

4 [https://en.wikipedia.org/wiki/Communist League](https://en.wikipedia.org/wiki/Communist_League)

5 [https://en.wikipedia.org/wiki/Christian communism](https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_communism)

William Gayley Simpson's Which Way Western Man?